

Pkt. A-C skønnes at omfatte et relativt begrænset antal sager, som tilsammen skønnes at medføre en stigning i udgifterne til advokatbistand på ca. 10 pct. Antallet af nye sager med tvangsforanstaltninger, hvor den unge er 15 år og derover, udgør ca. 10 pct. af samtlige sager. Derudover vil der som følge af lovforslaget ske en mindre stigning i antallet af sager, der berettiger til advokatbistand, som følge af muligheden for at anbringe unge på 15 år og derover uden for hjemmet uden forældremyndighedsindehaverens samtykke, når den unge selv ønsker det. På denne baggrund skønnes pkt. D at medføre en stigning i udgifterne til advokatbistand på ca. 15 pct.

På denne baggrund skønnes udgifterne til advokatbistand i alt at stige med ca. 25 pct. Udgifterne til advokatbistand skønnes i 1992 at udgøre 3,5 mill. kr. i PL-1992. Merudgifterne skønnes således at udgøre ca. 0,9 mill. kr. i PL-1992 for det offentlige.

4. I følge lovforslagets § 46 b, stk. 1, 2. pkt., sker der en udvidelse af muligheden for at få kontant-hjælp, idet der kan ydes hjælp, selv om der ikke foreligger en samværsret. Forslaget skønnes at medføre helt ubetydelige merudgifter for det offentlige.

5. I følge lovforslagets § 46 c indføres der en ny bestemmelse, hvorefter der kan ydes økonomisk hjælp i de tilfælde, hvor forældremyndigheden ved forældremyndighedsindehaverens død tillægges en anden, der ikke har forsørgelsespligt over for barnet. Dette forslag skønnes ligeledes at medføre helt ubetydelige merudgifter for det offentlige.

De samlede økonomiske merudgifter, som er en direkte følge af lovforslaget, skønnes således at udgøre ca. 13 mill. kr. for det offentlige under ét i PL-1992.

Dertil kommer imidlertid merudgifter, som er en mere indirekte følge af lovforslaget i form af en forstærket indsats overfor børn og unge, specielt i forhold til forebyggelse af anbringelser uden for hjemmet. Det er meget vanskeligt at vurdere omfanget af disse merudgifter. Omfanget af merudgifterne vil bl.a. afhænge af, i hvilken grad merudgifter til det forebyggende arbejde vil medføre besparelser på udgifterne til anbringelse af børn og unge uden for hjemmet. De kommunale parter skal i øvrigt ikke have fuld kompensation for denne type merudgifter, da disse ikke er en direkte følge af lovændringer, og da den forstærkede indsats på området, som kan blive en konsekvens af lovforslaget, ikke er obligatorisk for kommunerne og amtskommunerne.

På denne baggrund skønnes de samlede administrative og økonomiske merudgifter som følge af lovforslaget at udgøre ca. 20 mill. kr. for det offentlige under ét.

De administrative og økonomiske konsekvenser skal drøftes med de berørte kommunale parter.

Finansieringsændring

I følge lovforslaget skal der ske en ændring af finansieringen af udgifterne til foranstaltningerne for børn og unge, jf. lovforslagets § 135, stk. 7. Forslaget indebærer, at kommunerne og amtskommunerne hver afholder 50 pct. af udgifterne til alle de foranstaltninger for børn og unge, der er nævnt i lovforslagets § 33, stk. 2, bortset fra udgifter til dagtilbud, der foreslås 100 pct. finansieret af kommunerne.

- Finansieringsændringen betyder konkret, at
- statens andel af udgifterne til hjælp til dagtilbud efter §§ 46 b, stk. 1, 1. pkt., og 46 c skal overføres til kommunerne i form af forhøjelse af bloktilskuddet,
 - statens andel af udgifterne til hjælp efter §§ 46 b, stk. 1., 1. pkt., og 46 c excl. udgifterne til dagtilbud skal overføres til amtskommunerne i form af forhøjelse af bloktilskuddet,
 - halvdelen af kommunernes udgifter til personlig rådgiver skal overføres til amtskommunerne.

Beregningen af størrelsen af de beløb, der skal overføres fra henholdsvis staten til kommunerne og amtskommunerne og fra kommunerne til amtskommunerne, vil blive foretaget så snart resultaterne foreligger af en iværksat undersøgelse af dels sammensætningen af udgifterne efter bistandslovens §§ 46 b og c og dels af størrelsen af kommunernes udgifter til personlig rådgiver.

De økonomiske konsekvenser af finansieringsændringen skal ligeledes forhandles med de berørte kommunale parter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Ændringen er en følge af forslaget om at ophæve udvalget efter den sociale styrelseslovs § 3 og erstatte det med børne- og ungeudvalget, jf. forslaget § 126. Amtskommunernes forpligtelse i forhold til børne- og ungeudvalget opretholdes hermed, og dette har sammenhæng med forslaget om at give børne- og ungeudvalget en særlig status i forhold til den kommunale forvaltning. Børne- og ungeudvalget kan således indhente bistand direkte via amtskommunen uden om den kommunale forvaltning, men kan også vælge at bede forvaltningen om at fremskaffe de ønskede oplysninger, eventuelt med bistand fra amtskommunen.